

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง 7 ประการ ตามหลักการของ Stephen R. Covey และเพื่อเปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่กับคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่ประกอบด้วยส่วนที่เป็นคุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและแบบประเมินตนเองตามหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งของ Covey ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการสรุปผลการศึกษา อภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะดังนี้

สรุปผลการศึกษา

จากแบบสอบถามจำนวน 274 ชุด จากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - ชั้นปีที่ 4 คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สามารถสรุปผลได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไป

เพศ

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 274 คน เป็นเพศชายจำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 และเป็นเพศหญิงจำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3

อายุ

กลุ่มตัวอย่างมีอายุ 20 ปี มากที่สุด โดยมีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 24.1 รองลงมาคือ อายุ 19 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 ลำดับถัดมาคือ อายุ 21 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4

ชั้นปีที่กำลังศึกษา

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มากที่สุด โดยมีจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมาเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 น้อยที่สุด โดยมีจำนวนชั้นปีละ 54 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7

หลักสูตร

กลุ่มตัวอย่างศึกษาในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตมากที่สุด โดยมีจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 51.1 รองลงมาคือ หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิตจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1 ลำดับถัดมาคือ หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการระหว่างประเทศ (ภาคปกติ) จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

กลุ่มตัวอย่างมีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดอยู่ในช่วง 2.50–2.99 มากที่สุด จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมาคือ ช่วง 3.00–3.49 จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 34.7 ลำดับถัดมาคือ ช่วง 3.50 ขึ้นไป จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 2.91 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48

เกรดเฉลี่ยสะสม

กลุ่มตัวอย่างมีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.50–2.99 มากที่สุด จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 41.6 รองลงมาคือ ช่วง 3.00–3.49 จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 ลำดับถัดมาคือ ช่วง 2.00–2.49 จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 2.82 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43

ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

กลุ่มตัวอย่างเป็นลูกคนโตมากที่สุด โดยมีจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 รองลงมาเป็นลูกคนเล็กซึ่งมีจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 ลำดับถัดมาเป็นลูกคนเดียวจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 27.4 และลูกคนกลางจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 ตามลำดับ

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่กับบิดาและมารดามากที่สุด โดยมีจำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 57.7 รองลงมาอาศัยอยู่กับเพื่อนจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 ลำดับถัดมาอาศัยอยู่คนเดียวจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9

สถานภาพของบิดา/มารดา

สถานภาพของบิดา/มารดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 80.3 รองลงมาคือ แยกกันอยู่จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 และบิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิตจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4 ตามลำดับ

อาชีพของบิดา

กลุ่มตัวอย่างมีบิดาประกอบอาชีพข้าราชการมากที่สุด โดยมีจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 36.9 รองลงมาคือ อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวมีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1 ลำดับถัดมาคือ อาชีพเกษตรกรมีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1

อาชีพของมารดา

กลุ่มตัวอย่างมีมารดาประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด โดยมีจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมาคือ อาชีพข้าราชการมีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 24.1 ลำดับถัดมาคือ อาชีพแม่บ้าน/ว่างงานมีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3

จำนวนเพื่อนสนิท

กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 5-9 คน จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 รองลงมาคือ มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 0-4 คน จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 ลำดับถัดมาคือ มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 10 คนขึ้นไป จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3

ประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมจำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 85.0 และเคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0

ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีจำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 61.3 และเคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7

ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

กลุ่มตัวอย่างที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีจำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 85.8 และไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2

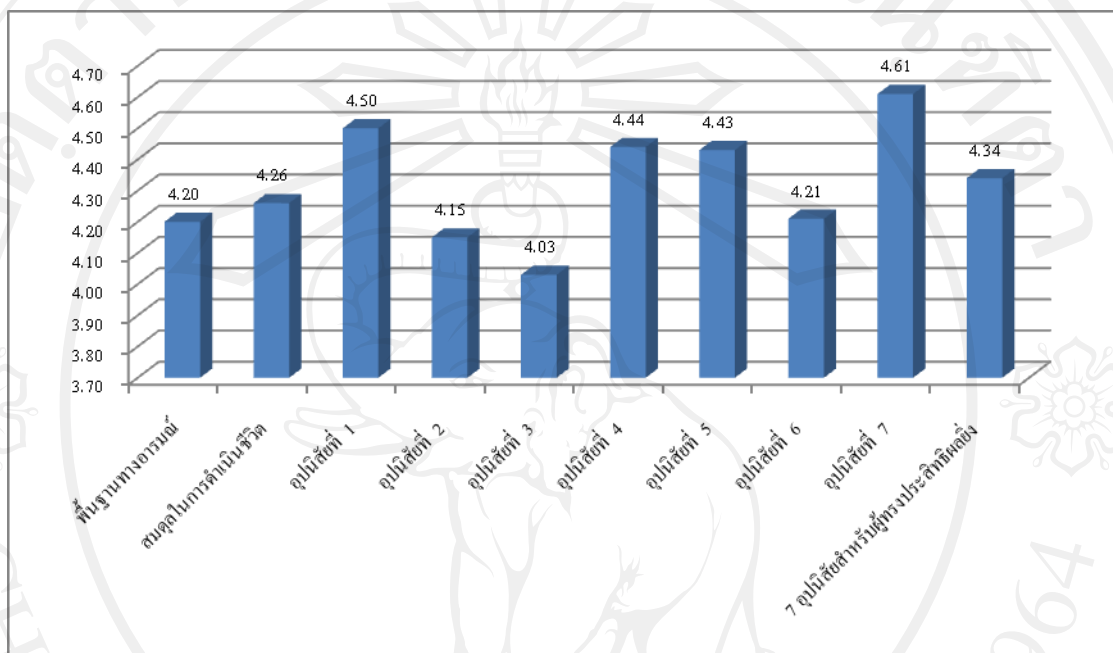
ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมในระดับเต็มใจ จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 รองลงมาคือ ระดับเฉยๆ จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5 ลำดับถัดมาคือ ระดับเต็มใจอย่างยิ่ง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5

ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ

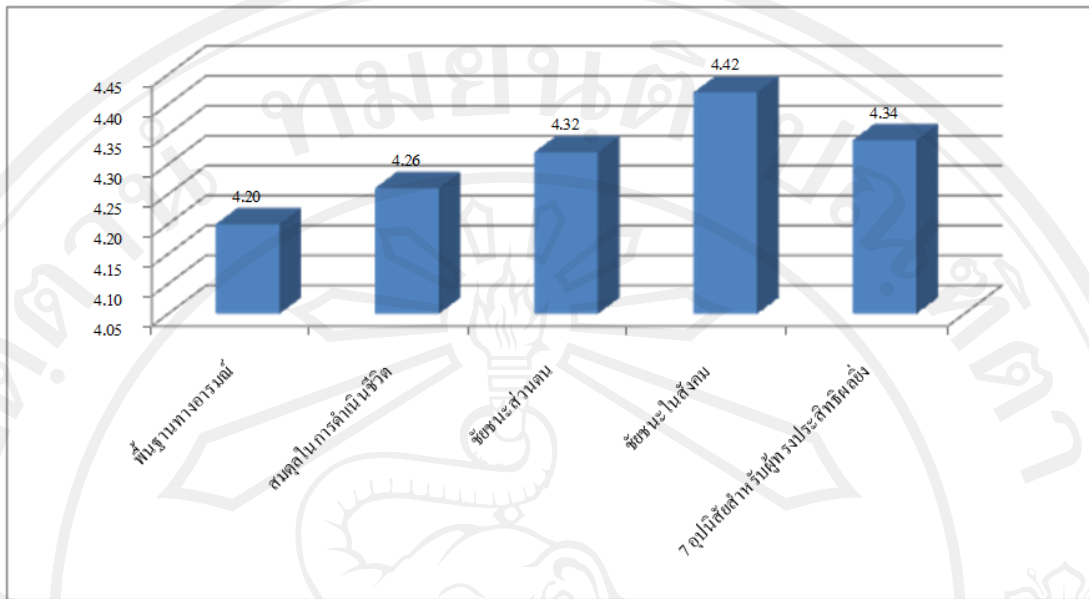
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ โดยมีจำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 75.2 และเคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8

ส่วนที่ 2 ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

รูป 1 ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

จากรูป 1 พบว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งอยู่ในระดับมาก โดยมีระดับอุปนิสัยที่ 7 การกล้าเอื้อให้คนอื่นอยู่เสมอสูงที่สุด รองลงมาคืออุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน ลำดับถัดมาคืออุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ และอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา ตามลำดับ โดยทั้งสี่อุปนิสัยนี้อยู่ในระดับมาก ส่วนอุปนิสัยอื่นๆ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยเรียงลำดับดังนี้ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ และระดับอุปนิสัยที่นักศึกษามีต่ำที่สุด คือ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ

รูป 2 ค่าเฉลี่ยระดับอุนนิต์แสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุนนิต์แสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุนนิต์เพื่อชัชชนะส่วนตน กลุ่มอุนนิต์เพื่อชัชชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุนนิต์สำหรับผู้ที่ทรงประสิทธิผลยิ่ง

จากรูป 2 พบว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีภาพรวม 7 อุนนิต์สำหรับผู้ที่ทรงประสิทธิผลยิ่งอยู่ในระดับมาก โดยมีระดับกลุ่มอุนนิต์เพื่อชัชชนะในสังคมสูงที่สุด รองลงมาคือกลุ่มอุนนิต์เพื่อชัชชนะส่วนตน อุนนิต์แสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต และอุนนิต์แสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบคุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัย แสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มเพื่อชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

ตาราง 118 สรุปผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยจำแนกตามคุณลักษณะทั่วไป

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์	ระดับอุปนิสัย				
	A	B	C	D	E
เพศ	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
อายุ	-	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
ชั้นปี	-	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
หลักสูตร	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	-	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษา ล่าสุด	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง
เกรดเฉลี่ยสะสม	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง
ลำดับการเป็นบุตรใน ครอบครัว	ไม่แตกต่าง	-	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
สถานภาพของ บิดา/มารดา	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
อาชีพของบิดา	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
อาชีพของมารดา	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	-
จำนวนเพื่อนสนิท	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
ประวัติการทำงานพิเศษ หรือมีรายได้เสริม	-	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
ประสบการณ์การเป็นผู้ ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วน ร่วมในการจัดกิจกรรม นักศึกษา	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง

ตาราง 118 (ต่อ)

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์	ระดับอุปนิสัย				
	A	B	C	D	E
ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง
ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง

หมายเหตุ A คือ ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์,
 B คือ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต
 C คือ ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว (อุปนิสัยที่ 1, 2, 3 และ 7)
 D คือ ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4, 5, 6 และ 7)
 E คือ ระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง (อุปนิสัย 1 ถึง 7)

จากตาราง 118 พบว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน

นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน

นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีลำดับการเป็นบุตรแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือ ผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการ ดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลใน การดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทาง สโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการ ดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ กลุ่ม อุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ส่วนนักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเพศ อายุ ชั้นปี หลักสูตรที่ศึกษา บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา จำนวนเพื่อนสนิทที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความ สมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และ ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัย กลุ่มอุปนิสัย และคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษา รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัย พบว่าอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบ ชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 การผนีกพลัง ประสานความต่าง และอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ มีความสัมพันธ์กันทางบวก โดย อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจกับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญมี

ความสัมพันธ์กันมากที่สุด และอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญกับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรามีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัย ซึ่งประกอบด้วยอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสำเร็จในการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง กับคุณลักษณะทั่วไป คือ เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด และเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่ามีความสัมพันธ์กันดังนี้

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดของนักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอุปนิสัยจำนวน 5 อุปนิสัย โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือ อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ ลำดับถัดมาคือ อุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอ อุปนิสัยแสดงความสำเร็จในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนตามลำดับ

เกรดเฉลี่ยสะสมของนักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอุปนิสัยจำนวน 4 อุปนิสัย โดยมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอมากที่สุด รองลงมาคือ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ ลำดับถัดมาคือ อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนตามลำดับ

อภิปรายผล

จากสรุปผลการศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์อุปนิสัยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง สามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

พบว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยการศึกษาของธัตถ์ชนนย์ เกียรติไชยากร (2553) พบว่ากลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแพทยศาสตร์คลินิก มีภาพรวมระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ในระดับมาก ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาในอุปนิสัยย่อย การศึกษานี้พบว่า มีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันเป็นคนรักษาสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพัน” สูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของธัตถ์ชนนย์ เกียรติไชยากร (2553) ที่ได้อ้างถึงแล้ว และ จิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า

นักศึกษาในระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันเป็นคนรักษาสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพัน” สูงที่สุดเช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ของนักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์พบว่า นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่เพศและอายุแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ที่พบว่านักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานอารมณ์ไม่แตกต่างกัน ส่วนเพศที่ต่างกัน พบว่ามีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานอารมณ์ที่แตกต่างกัน

อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

จากการวัดระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต พบว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยการศึกษาของธัตถ์ชนนัญ เกียรติไชยากร (2553) พบว่ากลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแพทยศาสตร์คลินิก มีภาพรวมระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตในระดับมากโดยมีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ” สูงที่สุด สอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาแพทยศาสตร์คลินิก แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “เวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงจุดสนใจและความต้องการของคนที่ฉันกำลังทำงาน” สูงที่สุด

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะทั่วไปพบว่า นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่เพศและอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ที่พบว่านักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน และนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษาที่เพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน

พบว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์มีระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของธัตถ์ชนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ที่พบว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิกมีระดับอุปนิสัยที่ 1 อยู่ในระดับมาก และเป็นอุปนิสัยที่กลุ่ม

ตัวอย่างให้คะแนนในลำดับที่สูงที่สุด ใกล้เคียงกับการศึกษานี้ซึ่งพบว่าระดับอุปนิสัยนี้อยู่ในลำดับที่ 2 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ฉันทวรารักษ์ ประหยัดผล (2549) ซึ่งศึกษาระดับอุปนิสัย 7 ประการของผู้มีประสิทธิผลสูงของอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานแตกต่างกัน พบว่าระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนอยู่ในลำดับที่ 5 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ การศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนอยู่ในลำดับที่ 6 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ และการศึกษาของพรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ของลักษณะนิสัย 7 ประการของบุคคลที่มีประสิทธิผลในการทำงานตามหลักการของโควี ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงต่อรูปแบบความคิดสร้างสรรค์ตามทฤษฎีของไมเคิล เจ เคอร์ตัน ของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามาริบัติ พบว่าระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนมีระดับอุปนิสัยต่ำที่สุด

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์มีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้” สูงที่สุด ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันทุ่มเทความสามารถในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้” สูงที่สุด

อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ

จากการวัดระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ พบว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยการเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของธัตถ์ชนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ที่พบว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิกมีระดับอุปนิสัยที่ 2 อยู่ในระดับมาก แต่เป็นอุปนิสัยที่กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนในลำดับที่ 5 ใกล้เคียงกับการศึกษานี้ซึ่งมีระดับอุปนิสัยนี้อยู่ในลำดับที่ 6 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งพบว่าไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการศึกษาของฉันทวรารักษ์ ประหยัดผล (2549) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษา พบว่ามีระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจสูงที่สุด และการศึกษาของพรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) ซึ่งพบว่าพยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามาริบัติ มีระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจอยู่ในลำดับที่ 2 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์มีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต” สูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต” สูงที่สุดเช่นเดียวกัน

อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ

พบว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญอยู่ในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกับการศึกษาของธัตถ์ธนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ที่พบว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิกมีระดับอุปนิสัยที่ 3 อยู่ในระดับค่อนข้างมาก แต่เป็นอุปนิสัยที่กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนในลำดับที่ต่ำที่สุด เช่นเดียวกับการศึกษานี้ที่กลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยนี้ต่ำที่สุดในอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ และการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งพบว่านักศึกษาศาสตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญต่ำที่สุด แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของฉันทวรารักษ์ ประหยัดผล (2549) ซึ่งพบว่าอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษามีระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญอยู่ในลำดับที่ 2 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของพรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) ซึ่งพบว่าพยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามาริบัติ มีระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญอยู่ในลำดับที่ 4 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์มีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “สิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต” สูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาศาสตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “สิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต” สูงที่สุดเช่นกัน

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ

พบว่านักศึกษาคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของธัตถ์ธนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ที่พบว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิกมีระดับอุปนิสัยนี้อยู่ในระดับมาก และเป็นอุปนิสัยที่กลุ่ม

ตัวอย่างให้คะแนนในลำดับที่ 2 ใกล้เคียงกับการศึกษานี้ที่มีระดับอุปนิสัยนี้อยู่ในลำดับที่ 3 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ และสอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการศึกษาของฉันทรวงศ์ ประหยัดผล (2549) ซึ่งศึกษาระดับอุปนิสัยของอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษา พบว่ามีระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะอยู่ในลำดับที่ 3 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการตามลำดับ อีกทั้งยังเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการศึกษาของพรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) ซึ่งพบว่าพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลรามาริบัติมีระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะสูงที่สุดในอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์มีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่น” สูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่ามีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่น” สูงที่สุดเช่นเดียวกัน

อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

พบว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของธัตถ์ชนนีย์ เกียรติไชยากร (2553) ที่พบว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิกมีระดับอุปนิสัยนี้อยู่ในระดับมาก และเป็นอุปนิสัยที่กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนในลำดับที่ 4 เช่นเดียวกับการศึกษานี้ที่มีระดับอุปนิสัยนี้อยู่ในลำดับที่ 4 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการศึกษาของพรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) ซึ่งศึกษาระดับอุปนิสัยของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลรามาริบัติ พบว่ามีระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราอยู่ในลำดับที่ 4 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการตามลำดับ

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์มีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “เวลาฟัง ฉันพยายามทำความเข้าใจผู้พูดจากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของฉันเท่านั้น” สูงที่สุด ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น” สูงที่สุด

อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง

พบว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่างอยู่ในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกับการศึกษาของธัตถ์ธนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ที่พบว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิกมีระดับอุปนิสัยนี้อยู่ในระดับมาก และเป็นอุปนิสัยที่กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนในลำดับที่ 5 เช่นเดียวกับการศึกษานี้ที่มีระดับอุปนิสัยนี้อยู่ในลำดับที่ 5 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ การศึกษาของพรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) ซึ่งศึกษาระดับอุปนิสัยของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลรามาริบัติ และการศึกษาของฉันทวรารักษ์ ประหยัดผล (2549) ซึ่งศึกษาระดับอุปนิสัยของอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษา พบว่ามีระดับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่างอยู่ในลำดับที่ 6 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการตามลำดับ

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์มีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันให้ความสำคัญและค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น” สูงที่สุด ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่และดีกว่า” สูงที่สุด

อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

พบว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมออยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของธัตถ์ธนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ที่พบว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิกมีระดับอุปนิสัยนี้อยู่ในระดับมาก และเป็นอุปนิสัยที่กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนในลำดับที่ 2 ใกล้เคียงกับการศึกษานี้ซึ่งมีระดับอุปนิสัยนี้สูงที่สุดในอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่ามีระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมออยู่ในลำดับที่ 2 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ การศึกษาของพรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) ซึ่งศึกษาระดับอุปนิสัยของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามาริบัติ พบว่ามีระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมออยู่ในลำดับที่ 3 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ และการศึกษาของฉันทวรารักษ์ ประหยัดผล (2549) ซึ่งศึกษาระดับอุปนิสัยของอาจารย์แนะแนวผู้ให้

คำปรึกษา พบว่ามีระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมออยู่ในลำดับที่ 4 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อยพบว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์มีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันทใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต” สูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งได้ศึกษาระดับอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่านักศึกษามีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อ “ฉันทใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต” สูงที่สุดเช่นกัน

ข้อค้นพบจากการศึกษา

ข้อค้นพบจากการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้ มีข้อค้นพบดังนี้

นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอสูงที่สุด และมีระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญต่ำที่สุด

กลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีอุปนิสัยคล้ายกัน โดยมีระดับและลำดับอุปนิสัยใกล้เคียงกันดังนี้ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ตามลำดับ

เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามหลักสูตรที่ศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการระหว่างประเทศ (ภาคปกติ) มีระดับอุปนิสัยสูงที่สุดในทุกกลุ่ม อุปนิสัยอันประกอบด้วย อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.50 – 2.99 ช่วง 3.00 – 3.49 และตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งอยู่ในระดับมากเหมือนกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 และช่วง 2.00 – 2.49 มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งอยู่ในระดับค่อนข้างมากเหมือนกัน กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 3.00 – 3.49 และตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งอยู่ในระดับมากเหมือนกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มี

เกรดเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 ช่วง 2.00 – 2.49 และช่วง 2.50 – 2.99 มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ ยิ่งอยู่ในระดับค่อนข้างมากเหมือนกัน

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเล็กและลูกคนเดียวมีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ต่ำที่สุดเหมือนกัน แต่ลูกคนโตมีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และมีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวต่ำที่สุด ส่วนลูกคนกลางมีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวสูงที่สุด และมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ต่ำที่สุด

กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา ญาติพี่น้อง เฉพาะบิดา และเฉพาะมารดา เป็นส่วนใหญ่ มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ต่ำที่สุดเหมือนกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเพื่อน และอยู่คนเดียวเป็นส่วนใหญ่ มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุดเหมือนกัน

เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสถานภาพของบิดา/มารดา พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดาและมารดาอยู่ด้วยกัน มีระดับอุปนิสัยสูงที่สุดในทุกกลุ่มอุปนิสัยอันประกอบด้วย อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ

กลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษ เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้นำ ผู้ริเริ่มหรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ และเคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ดังกล่าว

กลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัย จัดให้ในระดับเต็มใจ และระดับเต็มใจอย่างยิ่ง มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งอยู่ในระดับมากเหมือนกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่ง ระดับไม่เต็มใจ และระดับเฉยๆ มีระดับอุปนิสัยดังกล่าวอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งของนักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์มีความแตกต่างกันตามคุณลักษณะทั่วไป คือ เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด เกรดเฉลี่ย

สะสม ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา
 ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัย
 ของผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง และความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือ
 มหาวิทยาลัยจัดให้

ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำ
 ก่อน อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ และ
 อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ ของกลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มที่สูงขึ้น ตามเกรดเฉลี่ยที่
 สูงขึ้น

พบว่า ลำดับของระดับอุปนิสัยทั้งเจ็ดประการในการศึกษานี้ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็น
 นักศึกษาระดับชั้นปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มีความสอดคล้องกับลำดับ
 ของระดับอุปนิสัยทั้งเจ็ดประการตามการศึกษาของธัตถ์ชนนัญ เกียรติไชยากร (2553) ซึ่งศึกษา
 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีเช่นกัน ระดับแพทยศาสตร์คลินิก แต่มีระดับความ
 สอดคล้องที่ต่ำกว่าต่อกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการทำงาน และจบการศึกษาในระดับ
 ปริญญาตรีแล้ว คือผลของการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งศึกษาระดับอุปนิสัยของ
 นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมีระดับความ
 สอดคล้องต่ำกว่ามากขึ้นในลำดับของระดับอุปนิสัยในการศึกษาของฉันทวารงค์ ประหยัดผล
 (2549) ซึ่งศึกษาระดับอุปนิสัยของอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษา และของพรศิริ พิพัฒน์พานิช
 (2550) ซึ่งศึกษาระดับอุปนิสัยของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามารินทร์

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้ ทำให้ทราบระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ทำให้ทราบความแตกต่างของระดับอุปนิสัย และความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยกับคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ซึ่งทำให้นักศึกษาหรือผู้ที่สนใจสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาระดับอุปนิสัยทั้ง 7 ประการอันนำไปสู่การเป็นผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับนักศึกษา

1. นักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์ ควรนำหลักการอุปนิสัย 7 ประการสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมาประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอทุกกระยะ วิเคราะห์พัฒนาการในระดับอุปนิสัยของตนเอง พร้อมทั้งหาแนวทางในการพัฒนาตนเองในอุปนิสัยที่ไม่พัฒนาพัฒนาในอัตราที่ช้า หรือยังมีระดับคะแนนในระดับที่ต่ำอยู่ โดยพิจารณาแยกตามรายอุปนิสัยย่อย ซึ่งจากการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งในภาพรวมนั้น พบว่าค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยในแต่ละอุปนิสัยของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการนั้นอยู่ในระดับค่อนข้างมากจนถึงระดับมาก โดยที่ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งของนักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาก้าวไปสู่การเป็นผู้ที่มีประสิทธิผลยิ่งต่อไป นักศึกษาควรพัฒนาอุปนิสัยทั้ง 7 ประการให้มีระดับที่สูงมากขึ้น ซึ่งจะส่งให้นักศึกษาก้าวไปสู่ความสำเร็จและความสุขในชีวิตทั้งด้านการเรียน การทำงานและการใช้ชีวิต โดยรักษาอุปนิสัยที่อยู่ในระดับสูงให้คงอยู่ต่อไป

2. อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ เป็นอุปนิสัยที่กลุ่มตัวอย่างมีอยู่ในระดับต่ำที่สุดในภาพรวม ซึ่งเมื่อพิจารณาในอุปนิสัยย่อยลงไปอีกจะพบว่านักศึกษามีอุปนิสัยย่อยอันมีวินัยในการทำแผนต่างๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยให้สูญเปล่า และอื่นๆ) อยู่ในระดับต่ำที่สุด ดังนั้นนักศึกษาคงจะให้ความสำคัญในการพัฒนาอุปนิสัยย่อยดังกล่าวนี้ให้สูงขึ้นในระดับที่สำคัญที่สุด โดยฝึกฝนตนเองด้วยการหัดสร้างแผนการในการปฏิบัติการเป็นแผนภาพ วางแผนการทำงานในระยะสั้นด้วยสมุดบันทึกการวางแผนรายวัน รายสัปดาห์ และรายเดือน กำหนดตารางงานให้ชัดเจนและมีการให้คะแนนลำดับความสำคัญก่อนหลัง มีการจดบันทึกรายละเอียดระดับความสำเร็จของงาน และฝึกวางแผนระยะยาวด้วยการใช้แผนภาพโครงการ ซึ่งระบุ

รายละเอียดตามลำดับก่อนหลังของเวลาตามตารางเวลา ระยะเวลา และกำหนดเวลางานสำเร็จ รวมทั้งมีการวางแผนล่วงหน้าเพื่อหลีกเลี่ยงการมีเวลาว่างโดยไม่ได้เกิดประโยชน์

3. จากการศึกษาพบว่าระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ และอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ ของกลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มที่สูงขึ้น ตามเกรดเฉลี่ยที่สูงขึ้น ดังนั้นเพื่อเป็นการพัฒนาระดับอุปนิสัยของตนเองให้มีระดับที่สูงขึ้น นักศึกษาอาจจะพูดคุยหรือแบ่งปันประสบการณ์กับเพื่อนนักศึกษา หรือรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จในการเรียน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติในการพัฒนาตนเองให้มีระดับอุปนิสัยที่สูงขึ้น และเกรดเฉลี่ยที่สูงขึ้นต่อไป

4. จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ และเคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพ มีระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ดังกล่าว ดังนั้นนักศึกษาควรแสวงหาโอกาสให้ตนเองมีประสบการณ์ดังที่กล่าวมา และการได้ร่วมปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาที่มีประสบการณ์ดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ โดยสมัครใจ ซึ่งจะทำให้นักศึกษาพบผู้คนที่หลากหลายและมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้อื่น หรือการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง โดยการอ่านหนังสือหรือเข้าร่วมอบรมสัมมนาเกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เพื่อจะได้มีความเข้าใจ รับรู้ และสามารถกำหนดแนวทางการพัฒนาระดับอุปนิสัยของตนเองให้มีระดับที่สูงขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

1. คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ อาจพิจารณาให้มีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับหลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง แก่บุคลากรของคณะ โดยเน้นส่งผ่านความรู้ให้กลุ่มอาจารย์ เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและเห็นถึงประโยชน์และความสำคัญของหลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ในอันที่จะนำไปปรับใช้ในชีวิตส่วนตัวและการทำงาน โดยสามารถไปปรับใช้ได้และถ่ายทอดให้นักศึกษาได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ และสามารถพิจารณาเสริมเนื้อหาเกี่ยวกับหลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งเข้าสู่กระบวนการวิชาที่เกี่ยวข้องได้

2. จากการศึกษาพบว่านักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด ซึ่งเป็นอุปนิสัยที่แสดงถึงการทำงานเป็นทีมและการสื่อสารอย่างมี

ประสิทธิผล ซึ่งน่าจะเป็นอุปนิสัยที่สำคัญสำหรับนักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ เนื่องจากเป็นสาขาความรู้ที่ศึกษาครอบคลุมถึงสาระสำคัญของ รัฐ การปกครอง และการเมือง ซึ่งมุ่งเน้นแนวทางและวิธีการในการคุ้มครองและรักษาความอยู่รอดของส่วนรวมและประชาชน โดยคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชนและเอกราชอธิปไตยของรัฐ โดยกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมนี้มีระดับที่แตกต่างกัน ในนักศึกษาที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำหรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง และความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์ดังที่กล่าวมาข้างต้น และมีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจและเต็มใจอย่างยิ่ง จะมีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมที่สูงกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ดังที่กล่าวมาข้างต้น ทางคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์อาจจะพิจารณาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมให้กับนักศึกษาเพิ่มขึ้น โดยเป็นโครงการที่ให้นักศึกษามีบทบาทในการร่วมแสดงความคิดเห็น ได้มีส่วนร่วมในการรับผิดชอบงาน และบริหารจัดการทรัพยากร โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำ เปิดโอกาสให้นักศึกษาเสนอแนะหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ นักศึกษามีความสนใจ และมีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรม เนื่องจากนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในความรับผิดชอบต่อโครงการกิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงการส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีโอกาสเป็นผู้นำกลุ่ม ในหน้าที่งานที่แตกต่างกันในแต่ละกิจกรรม

3. คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ อาจพิจารณาให้มีการจัดการอบรมเกี่ยวกับทักษะในการวางแผนชีวิต การบริหารจัดการเวลา และการทำงาน ให้กับนักศึกษาเป็นหลักสูตรพิเศษในช่วงต้นภาคการศึกษาที่ 1 สำหรับนักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 เพื่อเสริมสร้างระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ ซึ่งเป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยในกลุ่มตัวอย่างต่ำที่สุด โดยมีการเสริมสร้างให้นักศึกษابันทักตารางงาน การวางแผนงาน การให้ความสำคัญก่อนหลังในกิจกรรมต่าง ๆ และมีการประเมินผลโดยการให้ส่งบันทึกแผนงานทั้งภาคการศึกษาให้หน่วยงานพัฒนาคุณภาพนักศึกษาได้ประเมิน ในช่วงท้ายภาคการศึกษา และให้คำปรึกษาเพิ่มเติมแก่นักศึกษาในกลุ่มที่มีผลการประเมินในระดับต่ำ

4. คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ อาจพิจารณาให้มีการจัดงานเสวนาโดยมีการเชิญบัณฑิตที่จบจากคณะ และได้ทำงานในสายงานตรงกับสาขาวิชาที่ได้สำเร็จการศึกษามา โดยเป็นบัณฑิตในกลุ่มที่มีผลการเรียนที่ดี และมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจากการศึกษาพบว่ากลุ่มนี้จะเป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มที่มีระดับอุปนิสัยในภาพรวมในระดับที่สูงกว่า มาบรรยายให้นักศึกษาในแต่ละชั้นปี มีการจัดหัวข้อการบรรยายให้เหมาะสมตามความจำเป็นแยกตาม

ชั้นปี โดยการบรรยายพิเศษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เน้นการบรรยายทักษะในการปรับตัวกับการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ทักษะในการอยู่ร่วมกันในสังคม ทักษะในการพัฒนาตนเองในด้านวิชาการ เพื่อพัฒนาความพร้อมในการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เพิ่มระดับอุปนิสัยพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยพื้นฐานแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ซึ่งเป็นพื้นฐานของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการของผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง นักศึกษาชั้นปีที่ 2-3 เน้นบรรยายทักษะในการจัดการด้านเวลา การประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง และทักษะในการพัฒนาตนเองตามหลักการอุปนิสัย 7 ประการของผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เน้นทักษะในการปรับตัวหลังจากสำเร็จการศึกษา ธรรมชาติของสังคมการทำงานในสาขาวิชาชีพ และความสำคัญของอุปนิสัยทั้งเจ็ดประการสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ต่อการพัฒนาตนเองให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพต่อไป ทั้งนี้ ควรจัดให้มีผู้ที่เชี่ยวชาญในหลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง มาทำการสัมภาษณ์ เพื่อการสร้างแนวทางในการบรรยายให้ตรงประเด็นยิ่งขึ้น

5. การที่นักศึกษาได้มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับหลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง มีผลต่อระดับอุปนิสัยของกลุ่มตัวอย่างอย่างมีนัยสำคัญเชิงสถิติ ดังนั้น คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์อาจแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับหลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งในวิชาที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังจะได้กล่าวในข้อ 7 ต่อไป ทั้งนี้ คณะสามารถสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับหลักการดังกล่าวให้กับนักศึกษาได้ในทุกระดับชั้น เนื่องจากการศึกษาพบว่าอายุ และชั้นปีของนักศึกษาที่แตกต่างกัน มีสร้างความแตกต่างที่มีระดับนัยสำคัญเชิงสถิติต่อระดับอุปนิสัยของนักศึกษา

6. นักศึกษารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน และเกรดเฉลี่ยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับอุปนิสัย ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนอาจจะพิจารณาให้นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสูงและนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยต่ำมีโอกาสได้ทำงานร่วมกัน เพื่อนักศึกษาทั้งสองกลุ่มจะได้แบ่งปันประสบการณ์กัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยต่ำจะได้มีโอกาสเรียนรู้วิธีการทำงานหรือการเรียนรู้จากนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยสูง

7. คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ อาจพิจารณาจัดกิจกรรมเฉพาะแยกตามรายชั้นปี เพื่อการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ตามขั้นตอน และส่งเสริมให้เกิดความชำนาญและความคุ้นเคยจนสร้างเป็นอุปนิสัยประจำตนของนักศึกษาต่อไป และจบการศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่ดีตามวิชาชีพ และมีคุณภาพ โดยแยกเป็นโครงการตามชั้นปี ดังนี้

ชั้นปีที่หนึ่ง ส่งเสริมกิจกรรมเกี่ยวกับการให้ความรู้เบื้องต้นของนักศึกษาเกี่ยวกับหลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เป็นการบรรยายพิเศษสำหรับนักศึกษาทั้งชั้นปี

และเป็นเนื้อหาที่เสริมเข้าไปในกระบวนวิชา 159101 ความคิดพื้นฐานทางสังคมวิทยา และมานุษยวิทยา และ 050104 มนุษย์กับโลกสมัยใหม่ เพื่อเป็นการปูพื้นฐานให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับหลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง จัดให้มีการประเมินผลนักศึกษาด้วยตนเองหลังจากถ่ายทอดความรู้ต่อนักศึกษาแล้ว และมีการบรรยายสรุปในช่วงท้ายของปีการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการที่ทำให้นักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองต่อในกลุ่มอุปนิสัยที่มีผลการประเมินต่ำได้

ชั้นปีที่สอง จัดให้มีการประเมินตนเองของนักศึกษาทุก ๆ ภาคการศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาตระหนักรู้เสมอถึงระดับอุปนิสัยของตนเอง และทราบถึงแนวโน้มในการพัฒนาตนเองในระยะเวลาที่ผ่านมา และให้นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เพื่อให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งขึ้น และส่งเสริมให้นักศึกษาชั้นปีที่สอง ได้เริ่มเข้าร่วมทำงานกับสโมสรนักศึกษา รับผิดชอบหน้าที่ส่วนหนึ่งในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

ชั้นปีที่สาม จัดให้มีการประเมินตนเองของนักศึกษาทุก ๆ ภาคการศึกษา และส่งเสริมให้นักศึกษาร่วมเป็นคณะกรรมการในสโมสรนักศึกษา แบ่งแยกงานเป็นกลุ่มตามหน้าที่งาน และจัดให้มีโครงการเสวนาโดยรุ่นพี่กลุ่มที่ประสบความสำเร็จทางการศึกษา มีผลการเรียนที่ดี และมีส่วนในกิจกรรมนักศึกษา ดังที่ได้กล่าวไปแล้ว

ชั้นปีที่สี่ ยังคงจัดให้มีการประเมินตนเองของนักศึกษาทุก ๆ ภาคการศึกษา จัดให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และนำเสนอแนวทางการพัฒนาตนเองตามหลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ระหว่างนักศึกษาด้วยกัน ในรายวิชาสัมมนาแยกตามภาควิชา จัดการบรรยายโดยผู้เชี่ยวชาญหลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เน้นโครงสร้างเนื้อหาเกี่ยวกับการปรับตัวสู่ชีวิตหลังระดับอุดมศึกษา ความสำคัญของการปรับใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง และมีอาจารย์ที่ปรึกษาหารือวิเคราะห์ผลการประเมินตนเองของนักศึกษา เพื่อสามารถให้คำแนะนำในการพัฒนาตนเองในวิธีที่ถูกต้องต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในครั้งต่อไป

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อหาระดับอุปนิสัย เปรียบเทียบความแตกต่างและหาความสัมพันธ์ของระดับอุปนิสัยกับคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษา โดยคุณลักษณะทั่วไปที่เก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคลคือ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา หลักสูตร เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวคือ ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา และอาชีพของ

มารดา และปัจจัยด้านสังคมคือ จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ ซึ่งอาจจะยังไม่ครอบคลุมทุกปัจจัยที่มีผลต่อระดับอุปนิสัยของกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปผู้วิจัยอาจจะพิจารณาเพิ่มปัจจัยอื่น ๆ ในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล หรือศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยกับปัจจัยอื่นๆ เพิ่มเติมจากการศึกษาครั้งนี้ ที่ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยกับเกรดเฉลี่ยเท่านั้น เช่น หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยกับชั้นปี อายุ เป็นต้น